

תת"ע 9379/04 - מדינת ישראל נגד בנטוב ירון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9379-04-16 מדינת ישראל נ' בנטוב ירון
לפני כבוד השופט שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזי קלין
המאשימה
נגד
בנטוב ירון
ע"י ב"כ עוזי גולדברג
הנאשם

הכרעת דין

<

בנוגע להגשה כתוב אישום המיחס לו נהייה בשכירות, עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה ועל תקנה 916ב לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 16.4.16, בסמוך לשעה 00:54, נוגע הנואשם ברכבת בתל אביב, ברחוב השרון, בסמוך לצומת עם רחוב השומרון וזאת בהיותו שיכור, לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "ינשוף", נמצא בגופו 610 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אויר נשוף, כמוות העולה על זו המותרת על פי חוק.

הנאשם כפר בעבירה המיחסת לו וביום 1.2.17, נשמעו הראיות בתיק.

פרשנת התביעה

עד תביעה מס' 1, רס"ר פבל גנקין, מטעמו הוגש המסמכים הבאים: דו"ח הזמנה לדין ת/1, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכירות ת/2, דו"ח עיכוב ת/3 ונספח לכותב האישום, ת/4.

עד תביעה מס' 2, רס"ר שאול מהtabi, מטעמו הוגש המסמכים הבאים: פלטי בדיקת "ינשוף", ת/5, פלטי בדיקות עצמיות וכיול תחילת משמרות, ת/6, פלטי בדיקות עצמיות וכיול סוף משמרות, ת/7, טופס דין וחשבון, ת/8, תעודה בלון יחידה, ת/9.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כמו כן, הוגשו בהסכמה, המסמכים הבאים: זיכרון דברים של המתנדבת יפית מידם, ת/10, תעודה עובד ציבור לעניין תקינות, ת/11, כרטיס מכשיר, ת/12, טופס ביקורת תקופתית, ת/13, תעודה בלון מעבדה, ת/14.

מסיכום הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו מטעם המאשימה, הרי שלפי גרסתה, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

הנאשם נהג ברכב כمفорт לעיל, נעצר לבדיקה שגרתית במחסום משטרתי, על ידי המתנדבת יפית מידם, כمفорт ב- ת/10, כאשר, ע"ת 1 עומד לצידה והמתנדבת בקשה ממנו להיבדק במכשיר "ינשוף".

בדיקה ניתנה אינדיקטיה חיובית לאלכוהול וע"ת 1, הודיע לנאים כי הוא מעוכב לצורך בדיקה במכשיר ה"ינשוף", כאמור בת 1 - ת/3.

העד ציין כי היה עם הנאשם כל העת, גם במהלך בדיקת ה"ינשוף" שבוצעה לו על ידי ע"ת 2 והשיג עליו שלא יאכל ישתה או יישן כנדרש, כאמור בת/1 ו-ת/2 ובמהמשך אמרו ב-ת/10.

הנאשם נשאל והשיב, תחילתו, כי לא שתה אלכוהול ואילו בהמשך, מסר כי שתה בקבוק בירה טבורה, בונפה של 330 מ"ל.

העד מסר לידי הנאשם את ת/4, לעניין מבחני הביצוע וערך לנאים מבחן ביצוע (בדיקה מאפיינים), בו נמצאו הממצאים הבאים: הנאשם התנדנד בעמידה, חרג מהקו בבדיקה הליכה על הקוו וכשל גם בבדיקה הבאת אצבע לאף.

התרשומות הכליליות של העד היוה כי הנאשם נתון תחת השפעה ביןונית של אלכוהול והוא ציין כי מפיו של הנאשם נדף ריח קל של אלכוהול.

הנאשם נדרש להיבדק במכשיר ה"ינשוף" והסכים להיבדק, כאמור בת/2.

בשעה 01:14, בחילוף 20 דקות משעת עצירתו, החל עד תביעה מס' 2, לבדוק את הנאשם בבדיקה ה"ינשוף", כאמור בת/5 ו-ת/8.

הנאשם נבדק במכשיר ה"ינשוף" מספר 179, אשר ביום 16.2.17, נבדק בבדיקה תקופתית, כעולה מ- ת/11- ת/13 ונמצא תקין.

על פי ת/5, נשף הנאשם 2 נשיפות תקינות ונמדדתו בהן הערכים 610 ו- 630 mikrogrom.

העד ציין ב- ת/8, כי החלייף פיה עברו כל נשיפה.

המכשיר קבע כי המדידה הייתה תקינה וצין את הערך הנמדד מבין השניים, 610 mikrogrom, כתוצאה הסופית.

עותק מ- ת/8 נמסר לנאים, כנדרש והוא חתום על קבלתו.

בשעה 02:05, סיום העדים את הטיפול בנאים ושחררו אותו.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו ומספר כי אותו ערבי, נסע עם כמה חברים לתל אביב, נעצר לחקירה ולאחר שנבדק בדיקת "נשיפון" ונכשל בה, אמרה לו המתנדבת לצאת מן הרכב ולהתלוות אליה ומשענשה כן, היו ברשותו SIGAROT ושתייה ואף שנאמר לו כי אסור לו לשחות, לאכול או לעשן, עישן SIGAROT כל העת ושתה מהבקבוק שהוא איתנו. הנאשם מסר כי המתנדבת ליוותה אותו לשוטר השני והוא כמה שוטרים והוא ישב עם חברי הצד השני במכשור ה"ינשוף", אותה נאלץ לעשות מספר פעמים, כי אן הצליח לנשוף כמו שצריך או שהמוכנה לא עבדה כמו שצריך.

הנאשם נחקר והשיב כי אין זה נכון שאמר לע"ת 1, כי שתה בקבוק בירה ואם חתום על המסמרק, נראה לא קרא אותו כמו שצריך - עמוד 18 לפרוטוקול, שורות 10-1.

הנאשם נחקר והשיב כי לא הביא את חברי לעדות בבית המשפט, ללא סיבה מיוחדת.

הנאשם נשאל אם טען בפני בא כוחו כי נשף מספר פעמים כי יתכן והמוכנה לא עבדה כמו שצריך והשיב בשלילה.

הנאשם נחקר והשיב כי רוב הזמן הייתה עם השוטרים, עישן SIGAROT, אף שנאמר לו בהתחלתה אסור לו לעשן.

הנאשם נחקר ואישר כי הסביר לו כיצד לבצע את מבחן המאפיינים, טען כי אינו יודע אם צלח אותם או כשל בהם ומשןאמר לו על ידי התביעה, כי כשל בכל המבחנים, אמר כי נשמע לו "הוזי".

הנאשם נשאל אם הוא זכר את דבריו לשוטר, כאשר התבקש להסביר את ממצאי הבדיקה והשיב כי אינו זכר במדויק.

דין והכרעה

לאחר שיעינתי בראיות המאשימה ושמעתי עדויות הצדדים וסיכוןיהם, שוכנעתי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ברע"פ 8135/07, אהוד גורן נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון בהרכבת של שלושה שופטים כי: "אין מחלוקת שהינשוף מהוות מכשיר בדיקהאמין מבינה ראייתית וראיוי מבינה חוקית".

בפסק הדין ת' 11893/07 ו- עפ"ת 25457-04-2010, מדינת ישראל נגד עוזרי (להלן - פס"ד עוזרי), שם נדונה באריכות אמיןותו ומהימנותו של מכשיר ה"ינשוף", נקבע בשתי הערכאות כי מדובר במכשיר אמין וכאמור בפסק"ד של בית המשפט המחודי: "בצדך ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמיןות, הניתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדין). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, כאמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהוות מכשיר בדיקהאמין מבינה ראייתית וראיוי מבינה חוקית" (פסקה כ"ח לפסק דיןו של כב' השופט א' רובינשטיין). מסקנה זו נובעת גם מן הדין עצמו (סעיף 64 לפקודה) שקבע את השימוש במכשיר נשיפה לבדיקה רמת האלכוהול (ראו: ע"פ 40202/07 מדינת ישראל נ' שלמה [פורסם ב公报] (ניתן ביום .(4.6.2007

...הנה כי כן, מסקנתנו היא כי בדין קבוע בית משפט קמא כי עומדת לו, לינשוף, חזקת אמינות. מעבר לכך, המדינה עד מהות עליה גם בריאות נספנות שהביאה לעניין מהימנות המCSI, אם מן הניסיון שנאכר בעולם בנדון ואם בחוזות דעת המומחים שהביאה".

בעפ"ת 11-06-36780, גאון נגד מדינת ישראל, קבוע כבוד הש' בן יוסף: "בית משפט קמא קבוע ואחזרו ואומר בצדק, שאין עדי התביעה המפעלים את המCSI ואשר מכינים אותו להפעלה במעבדה וביחידות, צריכים להיות מומחים, מהנדסים, שיוכלו להכיר את המCSI על כל מאפיינו ועל דרך פעולתו על בוריה. די בכך שלמדו קורס וכך במקרה זה לשמש במCSI, להפעילו כך שלא יטעה ולהכינו לשימוש כך שלא תהיה טעות בהפעלתו, המCSI הספציפי הזה וזאת כאשר כבר נקבע ההלכה, שהCSI המדעי הזה שבו מדובר, הינשוף, על דרך הכלל הואCSI המבצע ראוי את המשימה של בדיקת שכרות".

בתפקיד **11-09-471 מדינת ישראל נ' חביב רבוח**, קבוע כבוד השופט גורפינקל:

"במשפט פלילי עסקין ואכן רף ההוכחה לו נדרשת התביעה הינו הוכחה מעלה לכל ספק סביר. יחד עם זאת, הדגש הינו על המילה סביר. לא די לה להגנה להעלות שורה של היפותזות תאורתיות בדבר יתכנות קיום שלCSI כשיין כל מצא אובייקטיבי, או ראשית מצא צהה הקשור את המציאות לדבר יתכנות הצללים....באשר לתנאי תחזוקת הבלון הcial והCSI, שב, בפרשת עוזרי נבחנו כל היבטים הטכנים הנוגעים לתפעול ושמירה של CSI על כל רבדיו. משעה שביהם"ש CSI השתמש CSI וכי שנעשה בפרשת עוזרי, לא ניתן בכל תיק ותיק לחזור מבראשית ולהטיל דווי באופן בו מתחזקת המשטרה את הצד. הנושא נבחן והוכרע ואין כל סיבה מוצדקת לסתות מהכרעה זו".

משנקבע חזקת אמינותו של CSI ה"ינשוף", די בכך שניתן פلت בדיקה המציאות כמות העולה על רף האכיפה הקבוע בחוק, ממCSI "ינשוף" שעבר את הבדיקות התקופתיות הנדרשות ואת בדיקת הcial טרם הפעלה ונמצא תקין, על מנת לקבוע כי הנבדק עבר עבירה של נהיגה בשכרות.

במקרה שלפניו, בתאריך 17.2.16, נערכה בדיקה התקופית שגרתית, לCSI "ינשוף" מס' 179, על ידי רס"ב אבניר ברזיל.

כעולה מ- ת/11 - ת/13, CSI נמצא תקין.

בתום הבדיקה, ציל העד את CSI לערך בלון הcial ששימש את ייחידת התנועה באותה תקופה, 352.86.

ערך זהה נרשם על ידי עד תביעה מס' 2, בת/6 ו-ת/7, כאשר ביום 15.4.16, בשעה 21:56, ביצע בדיקת ציול בתחילת המשמרות CSI האמור והCSI נמצא תקין וביום 16.4.16, בשעה 05:37, ביצע בדיקת ציול בסוף המשמרות CSI האמור והCSI נמצא תקין .

על פי ת/5 ו-ת/8, זה CSI בעשה העד שימוש לצורכי בדיקתו של הנאשם.

העד תיעד את הליך הבדיקה, כנדרש, ב- ת/ 8 וועותק מהמסמך נמסר לנאים, אשר חתום עליו.

כמפורט לעיל, לא נפל דופי בהליך בדיקתו של הנאשם.

גרסת הנאשם, לפיה בילה את זמן המסתנה **לביקורת ה"ינשוף"** בלויות חבריו ובעישון סיגריות, לא עשתה עליו רושם אמין כלל ועיקר.

ע"ת 1 העיד כי שמר כל העת על הנאשם, מרגע עצירתו ועד לאחר בדיקתו והסגורו לא הציג לו בחקירה נגדית כל שאלה, שהייתה בה ولو ניסיון לסתור גרסתו, בהקשר זה וגרסת הנאשם לא הוצאה בפניו. הנאשם כי לא הציג גרסה זו בפני סגנוו וטעמו עמו.

בספריו - "על הראיות", חלק רביעי עמוד 1949 ו"על סדר הדין בפליליים", חלק שני כרך ב', עמוד 1574 כתוב כבוד הש' קדמי:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכונגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא; ואפילו מוסברת אי התייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו".

טענת ההגנה המרכזית של הנאשם, כעולה מסיכון הסגנוו, הנה, כי לא עבר פרק הזמן הנדרש, 15 דקות, מהרגע בו נעצר הנאשם במחסום המשטרתי ועד לביקותו במכשיר ה"ינשוף" ולכן, אין תוקף למצאי הבדיקה.

לא אוכל לקבל טענה זו, מהטעמים הבאים:

ציר הזמן פורט לעיל וכפי שקבעתי, עבר פרק זמן של 20 דקות, מרגע עצירתו של הנאשם ועד לביקתו.

הדרישה של 15 דקות, מרגע עצירתו של חסוד בנהיגה בשכרות ועד לבדיקה במכשיר ה"ינשוף", יסודה בצורך להפריד בין שתיית האלכוהול לבדיקה עצמה והוא נדרשת, למעשה, רק מקום בו טוען החסוד, כי שתי משקה אלכוהולי בסמוך לפני עצירתו.

לעוני זה, ראה **ע"פ 07/2020 גורן נגד מדינת ישראל**, שם פסק כבוד השופט מודרייך כי **"הנוהל אינו מחייב את השוטר העורך את הבדיקה להמתין, בכל מקרה, 15 דקות עד שייפתח בבדיקה, המסתנה צו נדרשת רק אם הנבדק שתי אלכוהול זמן קצר לפני המדייה."**

בעניינו, הנאשם, לא רק שלא טען כי שתי משקה אלכוהולי בסמוך לפני הבדיקה, הרי שטען, על פי גרסתו בבית המשפט, כי לא שתי כל אלכוהול.

בנסיבות אלה, אין כל נפקות לטענת הסגנוו וממילא, כפי שקבעתי, חלפו 20 דקות, עד לבדיקה הנאשם.

בנוסף, הלכה פטוקה היא, כי בית המשפט אינו חייב להסתמך על בדיקה מדעית בלבד וכי ניתן להרשיע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, על פי מצאי התנהלות.

ברע"פ 07/20284 רועי קדוש נ' מדינת ישראל, נאמר:

"לא אחת קבע בית-משפט זה, כי אין ללמידה, כי קיומה של דרך הוכחה מדעית בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב היא תנאי בל' עבור להרשה בעירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה. נקבע, כי ניתן להוכיח נהיגה בשכרות אף ללא הסתמכות על בדיקה מדעית. כך למשל נקבע בرع"פ 666/86 סامي סודקי עודה נ' מדינת ישראל :

"היעון בהוראותו של החוק ושל התקנות מלמד, כי המחוקק אכן קבע דרכי בדיקה מיוחדות, אשר להן חיבר רכב להכפיל את עצמו בתנאים הקבועים בחוק ובתקנות שהותקנו מכוחו, והוא גם קבע אמות מידת לגבי אחוז האלכוהול, אשר אם התקנים אסורה נהיגת רכב אותה שעה. אולם, מנוסחו של הסעיף אין ללמידה, כי נקיטת דרך הוכחה בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב (ניסייה, בדיקת דם או בדיקת שתן) היא תנאי-בל-יעבור להרשה בעירה על סעיף 62 לפקודה או על תקנה 26 לתקנות, וכי אין להרשיء אדם בהנigua אסורה כאמור בסעיף 62(3) או בתקנה 26 על-פי ראיות המוכיחות את שכנותו".
[הדגשה נוספת - ס.ג.]

משמעות, ניתן להוכיח שכנות בדרך שאינה מדעית על-פי מאפייני שכנות, אולם ברי, אפוא, כי ככל הרשעה בפלילים, על הרשעה כזו להישען על ראיות המוכיחות את השכנות מעלה לכל ספק סביר..".

ברע"פ 2419 כהנ גנד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' רובינשטיין:

"לאחר העיון אין בידי להיעתר לבקשה. שאלת אופן הוכחתו של قوله ינשוף אכן תליה ועומדת בפני בית משפט זה בעניין שרביט, לצורך מענה מהיבר במישור המשפטי הרחב. ואולם, בעניינו מבוססת הרשות המבקשת גם על נדבכים נוספים (בכללם, כאמור, ההודאה בשתייה, עדות המתנדב וההימנעות מהעדת עד' הגנה רלבנטיים לכאהר)".

ברע"פ 2420 מסלאחה גנד מדינת ישראל קבעה כבוד הש' נאור:

"אשר ואצין: קבילותו של מכשיר ה"ינשוף" איננה ממין העניין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשיء את המבקש גם בלוידין. גם בבקשתה שבפניי, אלו הם פני הדברים. המבקש הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה; הואفشل בבדיקה המאפיינים; נדף ממנו ריח עד של אלכוהול. כפי שצין אף בית המשפט המחויז, בכך די כדי להרשיeo, ואין קבילות ה"ינשוף" מעלה או מורידה".

ברע"פ 2964 חי גנד מדינת ישראל קבעה כבוד הש' נאור:

"דין הבקשה להידחות. נסיבותה דומות לבקשתות אחרות מסווג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה ונחדו (ראו והשוו: רע"פ 2420 מושטפא נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.4.2012), והפרשנות הנזכרת שם).
בפרט דומות נסיבותה המקרה להחלטת השופט רובינשטיין ב-רע"פ 2419 כהן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.4.2012). בפרשנות אלו قولן די היה בראיות התביעה כדי להביא להרשות המבקש גם ללא צורך בבדיקה ה"ינשוף", ומכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה. כך פניו הדברים גם בעניינו. המבקש הודה בשתייתם של 4 משקאות אלכוהוליים, מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול, ועד מטעמו העיד כי שתה

אלכוהול ברכב, בגיןוד לעדותו של המבקש.

זההינו, ניתן לראות כי בית המשפט העליון קבע בפסקיקה עקבית כי די בכך שנהג הודה בשתיית משקה אלכוהולי טרם הנהיגה, בריח אלכוהול שנודף מפיו ובכך שלא העיד להגנתו או נמנע מלbia עדי הגנה רלוונטיים מטעמו, בכך להרשו עבירה של נהיגה בשכרות.

כפי שפורט לעיל, הנאשם הכחיש פעמיים כי שתה אלכוהול כלל ואילו 3 פעמיים, הודה בשתיית "רक בירה", "אין ממשהו דרמטי שתיתי בירה" או בירה טובורג בנפח של 330 מ"ל עבר לנהיגה.

ה הנאשם נמנע מלhibיא לעדות את החברים שהיו עמו ברכב ולגרסתו, שהוא לצד בכל מהלך ההמתנה לבדיקה והימנעות זו תיזקף לחובתו.

מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול והוא כשל בכל מבחני הביצוע שנערכו לו.

מכל האמור לעיל, בנוגע להליך הבדיקה של המCSIIR טרם האכיפה והליך בדיקתו של הנאשם עצמו, כמו גם מצאי התנהוגות, הימנעות מהבאת עדי הגנה והודיה בשתיית משקה אלכוהולי עבר לנהיגה וגרסה סותרת, מנגד, לפיה לא שתה כלל, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטול המוטל עליה והוכיחה, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם נהג בשכרות, כמייחס לו בכתב האישום. <>

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ז, 01 ממרץ 2017, במעמד הצדדים